

BACSIK KATALIN

Cinkos gyávaság

A száraz szájjal kiszorított jóság
nem valódi, fojtogatja a nyakadat,
szánkból halomba öntjük ki a szavakat,
melytől megtántorodik a valóság.

A perceken durva hazugság dobol,
s vajon mikor lehet számon kérni őket?
És feszült arcodra lopva, elmenőben
kihímezel némi virágzó mosolyt.

Keresd a dolgok elpártolt rendjét
s olykor úgy hiszed, hogy szökött szerencséd
majd félig bukottan visszakullog hozzád.

Kiköpött szavaidat is visszavonnád,
de büszke erődből semmi sem maradt,
s viselned kell cinkos hazugságodat!

Őrködő gondolatok

A gondolat éjjel is őrködik
messzire űzve a vánszorgó homályt,
s így nyújtja meg forró napjaid
széttörve álmod sötét sikátorát.

Apám szavai

Gyűjtöttük a száradó szénát,
szedtük a sártól foltos burgonyát,
s közben sóváran néztük
az árnyékot adó akácfát.
S amikor a lilás alkonyat elért
kiszikkadt testünk nem akart mást,
csak az éjszakától ellopott pihenést.
Apám tömött kazlakat rakott,
fáradtan ránk nézett, s azt mondta:
„ne a földet nézzétek
hanem a csillagot”!

B. Gedeon Hajnalka illusztrációja
Paróczai Csaba *Háton vitt sarkcsillag* című kötetében (2000)